

Διὰ τὸν μόνον, τὸν ἀποκλειστικὸν λόγον, ὅτι ἡ Βουλὴ δὲν ἀποπειρᾶται νὰ λύσῃ δεσμὰ ἀδελφῶν δούλων, ἀλλ' ἀγωνίζεται νὰ χαλκύσῃ οἰκονομικὰς ἀλύσεις διὰ τὸν λαόν μας, τὸν ὁποῖον προφανῶς ὤθει εἰς κοινωνικὴν ἐπανάστασιν.

Συλλαμβάνεται ἡ γέννησις ἀρχοντείας.

Ἀκούσατέ μας. Ὅλοι αὐτοὶ οἱ σωροὶ τῶν ἑκατομμυρίων τῶν ἀναθρασκόντων ἀπὸ συμβάσεων, ἀπὸ προνομίων, ἀπὸ δανείων, θὰ κατασταλαῇ εἰς μίαν τάξιν ἀνθρώπων καὶ ἡ τάξις αὕτη θὰ ἀνατρέψῃ τὰ δημοκρατικὰ θεμέλια τῆς κοινωνίας μας.

Ὁ Κουμουνδοῦρος εἶναι ἡ ἰθαγενὴς Ἑκμετάλλευσις.

Ὁ Τρικούπης εἶναι ἡ ἐξωτερικὴ Ἑκμετάλλευσις.

Φοβούμεθα πλείοτερον αὐτὴν ἢ ἐκείνην.

Ἡ δύναμις τοῦ εἶναι ἡ Τράπεζα καὶ οἱ ὁμογενεῖς. Καὶ αὐτοὶ καὶ ἐκεῖνοι θὰ πνεύσουν ὡς γέεννα ἐπὶ τοῦ τόπου μας.

Συμπέρασμα. Ἐχομεν ἀνάγκην ἐνθουσιασμοῦ κρύπτοντος μεγαλοφυῆ πολιτικὴν δρᾶσιν.

Ἀλλὰ :

Ἡ Βασιλεῖα δὲν ἐνθουσιᾷ. Οἱ πολιτικοὶ ἀπωθοῦν. Ὁ λαὸς κοιμάται.

Καλεῖδάν.

ΝΥΧΙΕΣ.

Ὁμιλῶν ὁ κ. Καλλιγᾶς περὶ τῆς ἀποφάσεως τῆς Συνόδου τοῦ Βερολίνου εἶπεν : «Ὅταν ἔχητε τὴν ὑπογραφὴν τῆς 1. Συνόδου, διατάζετε νὰ τελέσητε τὸν γάμον» ;

Ὁ κ. Καλλιγᾶς ἡ ἐλπισμόνησεν ὅτι ἡ νύμφη ἔχει τὸν ἄνδρα τῆς καὶ ἄνδρα ἀρκετὰ δυνατὸν, ἡ ἐσυνείησεν νὰ πιστεύῃ ὅτι οἱ γάμοι γίνονται χωρὶς νὰ ἐρωτᾶται ὁ ἀνὴρ.

Τὸ μεγαλειότερον κακὸν τῆς ἐπιστρατείας εἶναι ὅτι ὁ φανατικώτερος συνήγορός της εἶναι ὁ ὀλιγώτερος παντὸς ἄλλου δυνάμενος νὰ ἐνθουσιάσῃ κ. Καλλιγᾶς.

Ὅταν ζητῇ ὁ Μεφιστοφίλης οὗτος τῆς Βουλῆς νὰ ἐκκαύσῃ φιλοπατρίαν, ὁμοιάζει τὸν ἅγιον Βερνάρδον ὅστις ἐκῆρυττε γαλλιστὶ πρὸς Γερμανοὺς καὶ προέλεγε πάντοτε νίκας εἰς στρατιάς ἤδη κατατροπωθείσας.

Ὅταν χθές, κύριοι, ἐβλεπον ἐν τῇ αἰθούσῃ ταύτῃ τὸν ἐντιμὸν βουλευτὴν Ἀττικῆς με περικεφαλαίαν (ἰλαρότης), ὅταν ἤκουον νὰ τρίβουν οἱ ὀδόντες του, οὐχὶ βεβαίως οἱ τραπέζιται (ἰλαρότης), ἔλεγον κατ' ἐμαυτὸν ὅτι σημεῖον μέγα ὑπάρχει ἐπὶ τῆς ἑλληνικῆς γῆς. Δυστυχῶς εἶναι εὐκολον ν' ἀποδειχθῇ εἰς τὸν βουλευτὴν Ἀττικῆς, ὅτι κατ' ἐκείνην τὴν ὥραν ἡ ἐβλεπε φάντασμα ἢ αὐτὸς οὗτος ἦτο φάντασμα (ἰλαρότης).

Ἀρ. Οἰκονόμου.

Σήμερον πρῦκειται νὰ ἀκτινοβολήσῃ μία τενεκεδένια Λόγχη ἐν εἵδει Σατυρικοῦ ἐμμέτρου φύλλου, συντασσομένου ὑπὸ τοῦ γνωστοῦ εἰς τὸ δημόσιον κ. Παράσχου, ὅστις ὑπὸ τὸ βάρος τόσων λυρικῶν τῆς κεφαλῆς του δαφνῶν ἀ-

πεφάσισε πλέον νὰ ἐπαναπαυθῇ ἐπὶ τῆς Λόγχης. Τῷ συγχαίρομεν.

Τὸ ἄκρον ἄωτον τῆς γελωτοποιήσεως τῆς ἐπιστρατείας : Ἡ Λόγχη τοῦ Παράσχου.

Ἐὰν ἐκαλούμην κριτὴς τῶν ἀγορεύσεων τοῦ κ. Δεληγιάννη, θὰ ἔλεγον : οἱ λόγοι τοῦ ἀνθρώπου αὐτοῦ ἐνὸς στεροῦνται : λόγου.

Ὁ κ. Κουμουνδοῦρος ἐδήλωσε διὰ τῆς τελευταίας ἀγορεύσεώς του ὅτι ἂν ἐπράξαμεν ἐθνικόν τι τοῦτο ὀφείλομεν εἰς τὴν Ἑθνικὴν Τράπεζαν καὶ τὴν Ἀτμοπλοικὴν Ἑταιρίαν.

Καὶ ἐπειδὴ δὲν ἐπράξαμεν τίποτε ἐθνικόν, ἄρα δὲν ὀφείλομεν εὐτυχῶς τίποτε εἰς τὰς δύο αὐτὰς ἐθνικὰς συμμορίας.

ΑΝΑΧΩΡΩΝ ΕΞ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Φεύγω . . . ἄχ ! τί πόνο! Σὰν γυρίσω πάλι

Ἀλλαμμένα θαῦρω ὅσα ἔχω ὀδῇ.

Μόν' ἐσένα, φῶς μου, ἄς μὴ βρῶ μεγάλη,

Τὴν Ἑλλάδα μόνο ἄς μὴ βρῶ παιδί.

Νίκος

ΤΡΕΛΛΑΙΣ

Φοβοῦμαι ὅτι ἐντὸς ὀλίγου θὰ λάβωμεν ἀνάγκην κινήσεως ἐναντίον τοῦ πυρετοῦ τῶν κοινοβουλευτικῶν ἀγορεύσεων.

Πολλάκις μία καλὴ ἐνδυμασία ἀποβαίνει ὁ ἰσχυρότερος τοῦ ἀνθρώπου προστάτης· καὶ ὅμως πόσοι χρηματοῦν ἀκόμη τὰ φράκα τῶν εἰς τὸν κ. Λαμπρίκη !

Ὁμιλοῦσι περὶ τῆς ἰσχύος τῆς δικαιοσύνης· καὶ ὅμως οὐδέποτε ἠσθάνθη οὔτε τὸν γρόνθον της, οὔτε τὸ ράπισμά της.

Ἀγαπηταὶ Κυρίαί μου, πολλάκις σὰς ἤκουσα νὰ λέγετε ὅτι ὁ ἔρως εἶναι χεῖμαρρος. Διὰ νὰ τὸν σταματήσετε λοιπὸν δὲν χρειάζεται παρὰ μία . . . κοίτη.

Θέλετε ν' ἀκούσετε καὶ μίαν ἀστρονομικὴν μου γνώμην ; Ὁ οὐρανὸς εἶναι ἡ ὁροφὴ τοῦ δρόμου.

Κατ' αὐτὰς διατρέχει τὴν πόλιν μας διφθερίτις· καὶ ὁ

μως δὲν φαίνεται νὰ τρέχη τόσον πολὺ, διότι μπορεῖ κάνεις νὰ τὴν ἀρπάξη καθήμενος.

*

Πάντοτε εἶχα τὴν ιδέαν ὅτι ἂν ἐγεννώμεθα πεντηκοντούτεις, θὰ ἤρχόμεθα εἰς τὸν κόσμον μετὰ πολὺ μεγαλειτέραν πείραν.

*

Εἰς ἀμαξοστοιχίαν συγκειμένην ἀπὸ πολλὰ βαγόνια κάθουμαι πάντοτε ἐπὶ τοῦ ὀπισθοῦ.

Τὸ αὐτὸ κάμνω καὶ εἰς τὰς ἄλλας ἀμάξας.

*

Ἡ καρδιά τῆς ἐγγάμου εἶναι ἀκίνητον βεβαρημένον μετὰ πολλὰς ὑποθήκας.

Commerson.

ΒΟΥΛΕΥΤΙΚΑ ΕΠΕΙΣΟΔΙΑ.

.....

«Σὲ πόλεμον λοιπὸν μετέτιοι χάλι;
Γιὰ νὰ καὶ ἡ πατρίδα μας καὶ πάλι;»
Μὰ τοῦκοψε τὸ λόγο μιὰ βοή,
Κι' ἓνα λαμπρὸ πετιέται: «ἄς καὶ!»

Θαρρῶ πῶς δὲν ἀκούστηκ' ἐκεῖ πέρα
Ἄλλη φορὰ φωνὴ ὠραιότερά.
Δακρύζω... τῆς πατρίδος τῇ ζωῇ
Μεσ' τὸ λαμπρὸ τῇ νειώθω «ἄς καὶ!»

Ἀλλὰ χωρὶς νὰ θέλω συλλογίζομαι!
Ἀλήθεια, ὅλοι κάψιμο ἀξίζομε...
Καὶ γέλασα—καθεὶς τὸ ἐννοεῖ—
Μὲ τὸ λαμπρὸ ἐκεῖνο «ἄς καὶ!»

Ζουζού.

ΤΙ ΜΕ ΜΕΘΑ

Ἦπια κρασί καὶ θεὸς νὰ πιῶ ἀκόμα,
Ὅμως δὲ μεθεῖται τόσο τὸ κρασί,
Ὅσῳ, χρυσῇ Βασιλίσσά μου ἐσὺ,
Μὲ μιὰ ματιά σου, μετὰ τὸ ῥοδινὸ σου στόμα.

Enfant.

ΕΜΠΟΡΙΚΟΝ ΧΟΥΤΟΠΟΥΛΟΥ.

Μεγάλη ποικιλία εἰδῶν ἐκ **σαξωνικῆς πορσελάνας**, ὠραία ἐπιτραπέζια κοσμήματα, ὅλα ἀνθόπλακτα, μεγάλη κδυναμία τῶν Κυριῶν.

Μεγάλη προμήθεια albums (*Λευκωμάτων*), ὅλων χρυσό-τευχῶν καὶ χρυσενδύτων.

Μεγάλη ἀφθονία **ἐπιχρυσῶν κομψοτεχνημάτων**, διὰ δῶρα Κυριῶν καὶ Κυριῶν.

ΙΘΑΓΕΝΗΣ ΖΥΘΟΣ

Μέχρι τοῦδε ἡ πρώτη ὕλη τοῦ ἐγχωρίου μας ζύθου εἰσή-
γето ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ. Καὶ ἦτο ὁ ζύθος μας οὕτω μιγάς.
Ὁ κύριος **Βάθης** ἐχειραφέτησε τὸν ζύθον ἐκ τῆς δου-
λείας τοῦ ἐξωτερικοῦ, ἵσως διότι προσεγγίζει ὁ πόλεμος καὶ
δυνάμεθα νὰ ἀποκλεισθῶμεν.

Τὸν **ἐλεύθερον αὐτὸν ζύθον** δύνασθε νὰ τὸν πίνετε
εἰς τὸ

ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΤΟΥ ΖΥΘΟΠΟΙΕΙΟΥ

ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΒΑΘΗ

ΠΑΡΑ ΤΑ ΧΑΦΤΕΙΑ

Ὁ **Νέος ζύθος** τοῦ κυρίου **Βάθη** μετὰ τὸ **Νέον**
Κατάστημά του ὁμοιάζει καμπανίτην ἐντὸς χρυσῆς
φάλης.

Ὅσον ὁ ζύθος, τὸν ὅποιον ἐδοκιμάσαμεν, εἶναι κάλλιστος
τὴν γεύσιν, ἐλαφρὸς καὶ ἐλεύθερος οἶνοπνευμάτων, τόσο ἀ-
νέαι αἰθουσαι τοῦ ὑποκαταστήματος διεκοσμήθησαν καλλι-
τεχνικῶς, εἶναι εὐρεῖαι, φαιδραὶ, ἀπλόχωροι καὶ εἰς τὸν
κεντρικώτερον τῶν περιπάτων.

ΠΡΑΓΜΑ ΠΡΩΤΟΦΑΝΕΣ

Εἰς μίαν τῶν αἰθουσῶν ὑπάρχει καὶ **σφαιριστήριον**.
Αὐτὸ ἀπλητεῖτο, διὰ νὰ μεταβληθῇ τὸ

ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΒΑΘΗ

εἰς **ἀθηναϊκὸν παράδεισον** καὶ διὰ τὰς ἡμέρας καὶ διὰ
τὰς νύκτας.

ΤΣΑΙ ΑΓΓΛΙΚΟΝ

ΑΡΙΣΤΗΣ ΠΟΙΟΤΗΤΟΣ

THE NOIR QUALITÉ EXCELLENTE

ἐκομίσθη διὰ τοῦ τελευταίου Ἀγγλικοῦ ἀτμοπλοίου
ἐν τῷ **φαρμακεμπορίῳ**

Κ. ΟΛΥΜΠΙΟΥ

206 — Ὀδὸς Ἐρμού — 206.